

[Alfred Jensen.]

indflydelse på indtægter for medborgere, som overhovedet ikke har mulighed for at få børnetilskud; det er fuldkommen urimeligt, at lønningerne derigennem bliver holdt nede. Skal der være mening i at give sådanne tilskud, må det være på toppen af de lønninger, arbejdere og tjenestemænd og funktionærer oppebærer; det kan ikke være meningen, at børnetilskuddet skal medregnes ved beregningen af pristallet, således at det for nogle bliver til skade, medens det for andre — det skal erkendes — er en fordel. Generelt set betyder det, at det egentlig bliver arbejdsgiverne, der får den store fordel ved ordningen, og det kan ikke være rimeligt, når man samtidig påstår, at det skal være en familiehjælpsordning.

Ændringsforslag nr. 5 til § 8 er en teknisk ændring, som er nødvendiggjort af de ændringer, vi foreslår andetsteds, og vort forslag om, at § 9 udgår, er en konsekvens af, at vi er tilhængere af, at denne lovgivning overføres til socialministeriet.

Jeg skal anbefale disse ændringsforslag.

Dernæst vil jeg gerne fremsætte nogle betragtninger over de øvrige forslag, der er til behandling. Jeg har ikke næret store forventninger til, hvad der kunne komme ud af udvalgsarbejdet vedrørende udskrivningsloven, men de stillede ændringsforslag er af en sådan beskaffenhed, at vi ikke har noget at indvende mod dem, men kan give dem vor tilslutning. På det punkt, hvor ændring var mest påkrævet, sker der imidlertid ikke noget. Jeg tænker her på § 1, som indeholder skatteskalaen. Det er jo det afgørende punkt, og det var herom, jeg koncentrerede min opmærksomhed, da lovforslaget var til første behandling. Jeg vendte mig dengang imod den omregning, der havde fundet sted, og sagde, at tiden ikke var inde til at foretage forhøjelser, selvom det kun gjaldt enkelte grupper, og at vi tværtimod måtte have en følelig reduktion i beskatningen. Jeg henstillede til udvalget at se på skatteskalaen. Jeg forstod meget vel på den socialdemokratiske ordfører og ministeren, at der ikke var meget at håbe på. Ministeren sagde jo, efter at jeg havde haft ordet, at han var ikke tilhænger af, at der skulle ske nogen reduktion af skatteskalaen, og han gav udtryk for, at der ikke var nogen sandsynlig

mulighed for en nedsættelse af de skattebeløb, staten skulle have i det kommende finansår. På denne baggrund var det naturligvis ikke rimeligt af os at vente, at der ville komme forslag, der gik ud på en ændring af skatteskalaen.

Vi i den kommunistiske gruppe er ikke tilhængere af den kolossale skatteudskrivning, der foregår, og vi har naturligvis først og fremmest talt for en lettelse i beskatningen for dem med de laveste indtægter, dem, der kun har en arbejdsindkomst at leve af. Jeg har talt for dette så ofte og påvist, hvor urimelig hårdt denne del af befolkningen behandles skattemæssigt set, påvist, at manglende ajourføring af bestemmelserne i den gamle skattelovgivning har medført, at skatterne er steget langt mere end skatteevnen, og at det derfor er rimeligt, at man gennemfører en lettelse i beskatningen af de små indkomster. Jeg har på min gruppes vegne foreslået, at man foretager en ajourføring af fradragsbeløbene, ikke alene af de fradragsbeløb, der er fastsat i loven af 1922, men også af de indtægtsgrænser, indenfor hvilke det fulde fradrag eller det delvise fradrag kunne ydes. Vi mener, at det ville være en førstehjælpsordning og en rimelig ordning, og hvis man gik til en sådan foranstaltning nu, ville det betyde, at det højeste fradragsbeløb, 1 800 kr., der kan gives ifølge den nugældende lov, der jo ophører 1. april, blev forhøjet til 3 200 kr. Enhver kan se, at en sådan forhøjelse af fradragsbeløbet ville betyde en mærkbar skattelettelse for personer, der har under 10 000 kr. i skattepligtig indkomst. Det er klart, at selvom forhøjelserne af fradragsbeløbet for købstædernes og landkommunernes vedkommende blev mindre, ville en ajourføring dog også betyde en følelig skattelettelse for de pågældende personer i de to nævnte kommunegrupper.

Vi har foreslået dette, fordi vi mener, at det er en måde, hvorpå man kan skaffe lettelse i de mindrebemidlede kår, og vi har arbejdet på at få skattetrykket lettet for personer der har sådanne lave indkomster. Vi skulle ikke have noget imod en ændring af skattelovgivningen, hvis det skete ved afskaffelse af forsørgerfradragene og man så tog hensyn til det i skatteskalaen.

Vi ville have hilst det med glæde, hvis